

תסריט – היהודים באים

עונה 4 – פרק 15

לצפייה בפרק המלא

לצפייה בכל פרקי הסדרה

תאריך שידור: 08/09/2020

מפיק ועורך ראשי: יואב גרוס

יוצרים: נטלי מרכוס, אסף בייזר, יואב גרוס

במאי: קובי חביה

תסריטאים ראשיים: נטלי מרכוס, אסף בייזר

תסריטאים: יובל פרידמן, משה מלכה, הדר תדמור, רמי פרג, ליאת שביט,
נר ברגר, אופיר ששון

שחקנים: מוני מושונוב, יעל שרוני, יניב ביטון, עידו מוסרי, יוסי מרשק, שירה
נאור, מעיין בלום

כל הזכויות שמורות לכאן תאגיד השידור הישראלי ©



משתחרר מהזיכרונות

תסריטאים: נטלי מרכוס / אסף בייזר

1. פנים. בקו"ם. יום

כתובית: בקו"ם, 1990

חייל עומד מאחורי דלפק בעמדת שיחרור בבקו"ם. חייל אחר, גולן הגולנצ'יק, עם קיטבג גדול ניגש אליו.

גולן

הי, באתי להשתחרר.

חייל

וואלה אחי, בשעה טובה. שם?

גולן

גולן לוי.

חייל

גולן לוי? מכיר אבי כהן?

גולן

לא.

חייל

כי אתה מה זה דומה לו.

גולן

אז איפה אני שם את הדברים?

גולן מניח על הדלפק את הקיטבג עם הדברים שלו, גולן עם טופס ביד עובר על הדברים ומסמן.

חייל

רגע... קיטבג פה? פה. נשק פה? פה. מדים פה? כרטיסיה זה לא פה אחי. זה השלמיה. נעליים קלות? הופה, מפנקים אתכם בגולני, אה?

גולן

זהו? אתה יכול לחתום לי?

חייל

בכיף אח. נשאר עוד דבר אחד להזדכות עליו – ואתה אזרח. סתכל לפה.

החייל שולף מכשיר שנראה כמו שמוחק הזיכרון מגברים בשחור ומרכיב משקפיים שחורים.

חייל

מוכן? אחת שתיים...

גולן

רגע רגע. מה זה?

חייל

זה מזצט"ה.

גולן

מה זה מזצט"ה?

חייל

זה מוחק זכרונות צבאיים. זה משהו חדש.
פיתוח של רפאל.

גולן

מה, אתה מוחק לי את הזיכרונות?

חייל

רק את הרעים.

גולן

איזה רעים?

חייל

היית בקרבי?

גולן

גולני.

חייל

שטחים עשית?

גולן

כמו כלב.

חייל

לבנון?

גולן

שלושה סבבים.

חייל

איבדת חברים? ראית פיגועים? הרגת
מלוכלכים? הרגת נקיים?

גולן

(מהורהר ועצוב) אל תזכיר לי.

חייל

בדיוק! לא רק שאני לא אזכיר לך, צה"ל ישכיח
לך! לחיצה אחת ואתה לא זוכר שום דבר מזה!

גולן

וואו. מעולה!

חייל

חיילך!

גולן מסתכל למכשיר של החייל, שעושה הבזק גדול. הוא מסיים ומוריד את המשקפיים.

חייל

זהו, כמו חדש חביבי. אפס קילומטר על הכביש.

גולן

מה חדש? אני זוכר הכל.

חייל

אין מצב.

גולן

(עוצם עיניים) הכל פה. היריות, הצעקות, הפצועים, הדם, הריח של הבשר החרוך...

חייל

(מסתכל על המכשיר) לא הגיוני. חכה. החייל מרכיב שוב את המשקפיים, ומנסה את המכשיר שוב.

חייל

נו?

גולן

לא.

חייל

הצעקות?

גולן

עוד פה.

חייל

היריות?

גולן

פה.

חייל

הבשר החרוך?

גולן

(מרחרח) איףףףףף....

חייל

זה לא הגיוני. דנה!!!! דנה!!!! דנה!!!!

דן, קצין מגיע.

דן

אני מקווה שזה חשוב, למה הייתי באמצע ה...
(מבחינה בחייל) וואי! איך הוא דומה לאבי כהן.

חייל

נכון? אמרתי לו! שומע, לא עובד לי המזצט"ה.

דן

לא יכול להיות. זה פיתוח של רפאל. שיחררת
את התפס? העברת לפעל? שימנת פין פציל?
לחצת על הכפתור חזק?

חייל

כן.

דן

החלפת בתולה?

חייל

הבוקר.

דן

תביא רגע.

דן לוקח מתעסק עם זה קצת.

חייל

אה רגע, נזכרתי, תביא שנייה! אולי זה ככה?

החייל לוקח ודופק לגולן מכה עם זה על הראש.

גולן

אי!

חייל

עבד?

גולן

(מרחרח באוויר ונגעל) לא...

דן

תביא.

חייל

שנייה!

הם רבים על זה שניהם מסתכלים על זה.

דן

תלחץ פה

חייל

לא נו, אתה לא היית בהדרכה, זה באדום.

הם לוחצים ביחד כשהם מסתכלים על המכשיר. יש הבזק. שניהם מרימים את הראש. ברור שמשהו קרה שם. הם מסתכלים על גולן כאילו לראשונה.

חייל

שלום, שם?

גולן

מה? מה שם? מה עם המכשיר של הזיכרונות? זה עובד?

דן

על מה הוא מדבר?

גולן

המכשיר של רפאל.

חייל

אתה מזכיר לי מישהו. את מי הוא מזכיר לי?

גולן

אבי כהן.

חייל

לא מכיר. טוב, בהצלחה באזרחות!

גולן

רגע, מה עם ה...?

דן

הבא בתור!

גולן מסתובב לכיון דלת היציאה. פותח אותה. יש אור בוהק מבחוץ. לא רואים כלום. ברקע רעש מעומעם של יריות וצעקות. הוא יוצא וסוגר אחריו את הדלת. דן והחייל מסתובבים אחד אל השני

דן

כן?

חייל

באתי להשתחרר

דנה

שם?

חייל

אבי כהן.

איינשטיין במשרד הפטנטים

תסריטאים: ניר ברגר / אופיר ששון

פנים. משרד - יום

כתובית – "ברן, 1902"

משרד קטן ומסכן. אלברט איינשטיין, בן 23, ישוב בדלפק ומקבל קהל

קריין

בשנת 1902 האקדמאי הכושל אלברט איינשטיין לא התקבל לעבודה כעוזר מעבדה, והחל לעבוד כפקיד במשרד הפטנטים השווייצרי.

איינשטיין

(רושם משהו) כן?

גבר ישוב מול איינשטיין, שנלהב מעבודתו החדשה.

גבר 1

יש לי פטנט.

איינשטיין

בשביל זה אני פה! בוא ספר לי איך אתה עומד לשפר את חיינו.

גבר 1

מחמם מגבונים.

איינשטיין

מה.

גבר 1

מכיר את זה שיש מגבונים שאתה מנקה איתם לילד את הקקה? הם קרים מדי.

איינשטיין

המגבונים קרים מדי?

גבר 1

זה פושר, וזה לא נעים לוולד.

איינשטיין

לשבריר שניה, ואז זה בסדר.

גבר 1

יפה. בדיוק. אז פה, אתה מחמם את המגבונים טרם הניקוי. לא אחרי! (מרים טון) יש כאלה שלא הבינו בקבוצת מיקוד וזה סתם מגעיל. לפני. אחרת לא עובד. רשמת שזה ללפני?

איינשטיין

... כן.

גבר 1

מתי נכנס הכסף?

איינשטיין מביט בגבר במבוכה והלם קל.
פליפ.

אישה ישובה מול איינשטיין, ששוב נמרץ ואופטימי.

אישה 1

אני חושבת שזה ישנה את הדרך שבה אנו
חיים.

איינשטיין

אה. יופי!

אישה 1

מכיר פיצה?

איינשטיין

אוקיי.

אישה 1

יש את הקראסט, הקשה של הפיצה?

איינשטיין

ה..קראסט. כן.

אישה 1

זה שטח מבוזבז. שמתי בפנים נקניקיה.

איינשטיין

מה. וזה הפטנט?

אישה 1

מה אתה דביל?

איינשטיין

סליחה, תמשיכי.

אישה 1

בתוך הנקניקיה שמתי גבינה. זהו זה הפטנט.
זה נקרא נקניקיפיצה, או פיצקיה. זה לא
משנה זה יימכר כמו לחמניות חמות. עם
נקניקיה בפנים וגבינה בתוך הנקניקיה. אין
צורך לציין כמובן, הכל עטוף בבייקון.

תוקעת גרעפס.

איינשטיין

אבל בשביל מה...

אישה 1

פטנט שתיים. מכיר שמנים?

מוציאה שרוול פלסטיק.

אישה 1

זה שרוול, הוא נכנס בתוך הקיבה, ואז אתה לא יכול להכניס את הנקניקיפיצה ממקודם. שלא תהיה שמן. מיותר לציין, השרוול עטוף בבייקון.

פליפ.

איינשטיין צורח בבהלה, מולו אדם תוקע בוובזלה, רעש מחריד.

איינשטיין

(צורח) למה?!?! למה?!?! אבל אתה אוהב את המשחק?!?! אתה לא רוצה לראות את המשחק?! למה!?!

הגבר מסיים, מחייך.

גבר 2

תרשום וובזלה. אני אחשוב על שם רציני אחר כך.

איינשטיין מתנשף ותופס את אוזניו בזעזוע.

פליפ.

מול איינשטיין שכבר נראה עייף, ישוב גבר שמרכיב מצלמה ישנה על מקל, מרים ומכוון על עצמו.

איינשטיין

אבל למה שלא תבקש פשוט ממישהו..

גבר 3

שששש..

ממשיך להרכיב.

איינשטיין

פשוט תבקש ממי שנמצא ליד..

גבר 3

שששששש..

איינשטיין

אבל זה לא נחוץ..

גבר 3

שששש.

הגבר עושה דאקפייס, לוחץ קליק, מצלם, מוריד.

גבר 3

ואת זה אתה שולח בדואר לחברים.

איינשטיין מתחיל להיראות מיואש.
פליפ.

רב ישוב מול איינשטיין, ראשו של איינשטיין קבור כבר בין ידיו על הדלפק.

רב

נשים.

איינשטיין

כן.

רב

תסכים איתי שצריך לגלח להן את הראש.

איינשטיין

לא.

רב

יפה, אז עכשיו הראש מגולח. אממה? אתה רוצה עליה שיער עכשיו.

הרב שולף פאה.

רב

פאה משיער אמיתי של אישה... אבל אחרת.

איינשטיין לא מרים אפילו את הראש.
פליפ.

מול איינשטיין אישה רצינית. הוא עדיין עם הראש על הדלפק.

אישה 2

מכוניות זה דבר מזהם ומסכן חיים.

איינשטיין מרים ראש מהדלפק, מתעניין, ניצוץ של תקווה בעיניו.

איינשטיין

נכון...

אישה 2

לעומת זאת, אופניים הם כלי סביבתי, בטוח וספורטיבי.

איינשטיין

אני מת על אופניים.

אישה 2

מי לא אוהב אופניים? אז שמתי בהם מנוע.

איינשטיין

עשית מה?

אישה 2

זה איטי מדי בלי. אין לי סבלנות.

איינשטיין

אז זה אופנוע!

אישה 2

לא. וזה גם לילדים ולא צריך רישיון.

איינשטיין

אני לא מבין, זה לכביש?

אישה 2

לא, אתה תיהרג.

איינשטיין

זה למדרכה.

אישה 2

לא, אתה תהרוג.

איינשטיין

אז לאיפה זה!?

אישה 2

אתה יודע, כביש, מדרכה. זה לילדים. תרשום שזה לילדים. לא צריך רישיון.

איינשטיין

למה שלא יהיה צריך רישיון!?

אישה 2

כי זה אופניים.

איינשטיין

אבל זה לא!!

אישה 2

בדיוק. תפסת. רשמת שזה לילדים?

האישה ממשיכה לדבר, דועכת בפניד אאוט. רצף שוטים של כל האנשים מקודם, שמציגים המצאות חדשות ושוונות, הדיבור שלהם הופך לבליל בלתי נסבל בזמן שאיינשטיין בווה בהם בייאוש:

אישה 2

מחבת, מכיר? מה אם אני רוצה פנקייק לב?
קבל. מחבת בצורת לב. עובד גם עם ביצה.
מתנה מושלמת לפסח. מה קשור פסח? או,
שאלה יפה...

גבר 1

לא אחרי. לפני. זה חם לפני. תרשום לפני.
רשמת? לקקה. לקקה!

אישה 1

מלפפון, אבל הבפנים נקניקיות. אתה רושם?
מתי נכנס הכסף?

גבר 2

(מחזיק זיקוק) נגיד המשחק הולך לא טוב?
בום, עשן על כולם. נגיד המשחק הולך טוב?
בום, עשן על כולם.

רב

(מחזיק סדין עם חור) זה סדין לך ולאישה
(מוציא סדין עם מלא חורים) זה לאירועים..
אתה יודע... אחרים.

רצף ההמצאות נמשך, הסאונד דועך. מולם איינשטיין בוהה באוויר במבט חלול.

קריין VO

בשנת 1939 איינשטיין כתב מכתב לנשיא
ארצות הברית ובו תמך בפיתוח נשק גרעיני
להשמדה המונית.

טרומפלדור

תסריטאית: הדר תדמור

1. חוץ. תל חי. יום

כתובית: תל-חי, 1920

בחפיר בתל חי, טרומפלדור מנסה להגן על עמדה. במהלך המערכון יישמעו כל הזמן יריות ברקע. טרומפלדור מתרומם מהחפיר, מכוון כדי לירות אבל נורה בבטנו. הוא קורס לארץ בכאבים ונשכב על הגב. במהירות מגיע הרצפלד, מגן נוסף על תל-חי.

הרצפלד

(מרחוק) יוסף! יוסף! (מגיע אליו) טרומפלדור,
אתה בסדר?

הרצפלד מערסל את טרומפלדור בין ידיו ומנסה להרגיע אותו.

טרומפלדור

הרצפלד... ירו בי...

הרצפלד

בסדר, הכל בסדר. אל תדאג, אני יודע בדיוק
מה צריך לעשות. הכל יהיה בסדר. פשוט תגיד
את זה ואני כבר אעביר לכולם! בי נשבעתי!

טרומפלדור

תעביר להם מה?

הרצפלד

את המילים האחרונות שלך.

טרומפלדור

... מה מילים אחרונות?!

הרצפלד

המילים האחרונות שלך, שניה לפני שאתה
מת.

טרומפלדור

(נאנק מכאבים) אני לא מת, הרצפלד.

הרצפלד

לא, "אני לא מת, הרצפלד" זה לא מילים
אחרונות טובות. אף אחד לא יקבל השראה
מ"אני לא מת, הרצפלד". תחשוב רגע, ושניה
לפני שאתה מת תגיד משהו משמעותי, אתה
הולך להיות מיתוס ציוני!

טרומפלדור

אני לא רוצה להיות מיתוס ציוני, אני רוצה
רופא...

אל הפריים נכנס פישמן, לוחם נוסף.

פישמן

נו, מה קורה? למה לא יורים?

הרצפלד

טרומפלדור חושב על מילים אחרונות, הוא הולך להיות מיתוס ציוני!

פישמן

יה! איזה יופי!

טרומפלדור

אני לא רוצה להיות מיתוס ציוני!

פישמן

המילים האחרונות שלך לא יכולות להיות "אני לא רוצה להיות מיתוס ציוני", זה ייפגע לך בסיכויים להיות מיתוס ציוני.

הרצפלד

טרומפלדור, יש לך כאן את הזכות להיזכר כמי **שהקריב את עצמו עבור הארץ**. אתה יודע למה זה הופך אותך?

פישמן

לשאהיד.

הרצפלד

לגיבור.

פישמן

(מתקן במייד) **לגיבור**.

טרומפלדור

אני לא רוצה להיות גיבור, אני רוצה טיפול רפואי!

פישמן

מה אתה כל כך נאחז בחיים? זה לא כאילו יש לך המון בשביל מה לחיות.

הרצפלד

יש לך רק יד אחת, אתה הופך מסתם נכה למיתוס ציוני! זה שידורג עצום!

טרומפלדור

(גוסס) הצילו...

הרצפלד

הנה זה קורה, טרומפלדור, יש לך פה הזדמנות חד פעמית, מסר לתת לדורות

הבאים, ילדי ארץ ישראל יגדלו על המילים שלך.

טרומפלדור

אוקי... יש לי משהו...

פישמן

קדימה אנחנו נעביר את זה הלאה מילה במילה! בנו נשבענו!

הרצפלד

יאללה לך על זה.

טרומפלדור

(בפאתוס) כל מה שאתה צריך זה אהבה.

הרצפלד + פישמן

(מופתעים) כן?

הרצפלד

לא כדאי שתחשוב על משהו יותר ציוני?

פישמן

משהו שיעורר השראה בחיילים שיבואו אחרריך שילחמו על אדמת הארץ.

טרומפלדור

מה אדמת הארץ פישמן? מישהו הולך לישון מחובק עם אדמת הארץ? אתה צריך לאהוב, לחיות, להגיד כל יום למישהו שאתה אוהב אותו. אני אוהב אותך פישמן, וגם אותך הרצפלד. זה מה שחשוב בחיים אתם מבינים? אף אחד לא שכב על ערש דווי ואמר "טוב למות בעד ארצנו".

טרומפלדור מוציא קולות גסיסה ומת.

הרצפלד

טוב, שמעת מה הוא אמר.

מהנהנים בהסכמה ואז אומרים ביחד.

הרצפלד

"טוב למות בעד ארצנו"

פישמן

אני אוהב אותך הרצפלד.

קולט מה קרה.

פישמן

מה שאתה אמרת.

מסע הצלב הראשון

תסריטאית: ניר ברגר / אופיר ששון

2. חוץ. שוק. יום

כתובית: ירושלים, 1096 לספירה

רוכל חובש כיפה מסדר אגוזים בשקית, מדבר בקלזז אפ שהולך ונפתח מול לקוח.

רוכל

אתה לא מבין מה אני אומר, תקשיב לי טוב –
אלה, לא הולכים להשתנות, אחי. זה אצלם
בדם, מבין? אני ואתה, אנחנו יכולים לדבר
אחד עם השני, כן? גם אם נתווכח או לא יודע
מה, אפשר לסדר. הם? אלה מבינים רק שפה
אחת – אנגלית.

מול הרוכל לקוח ערבי מחזיק שקיות ומהנהן.

מחמוד

אני איתך במאה אחוז, אחי. אני מבין.

רוכל

אתה לא מבין, תקשיב לי טוב – אתה יודע מה
ההבדל בין אנשים כמוני וכמוך, מחמוד,
לנוצרים האלה, יימח שמם? המסע צלב הזה
עכשיו? הראשון? זה דתי, זה לא פוליטיקה,
לא על שטחים – זה דתי, אתה מבין? אתה לא
מבין. זה פנאטים, אתה מבין או לא? כי זה
דברים שאנחנו לא מבינים, אתה מבין?

מחמוד

הכי מבין אחי, אלה מקדשים מוות, אנחנו
מקדשים חיים.

רוכל

(מתעצבן) אתה לא מקשיב, תקשיב – אתה
יודע מה ההבדל בינינו לנוצרים? אנחנו
מקדשים חיים, אלה מקדשים מוות. מבין? זה
המנטליות המערבית.

מחמוד

אין בהם ערכים של המזרח. אין מסורת
ליברלית יעני. עכשיו אללה יוסטור הם בדרך
לפה.

רוכל

אתה לא מבין מה אני אומר. הם בדרך לפה!
אלה אונסים, רוצחים, בוזזים.

מחמוד

מספיק האפרפור שלהם אומר בואו תעשו מות
קדושים, פוף. כמו זומבים.

רוכל

אתה לא מבין. זה שטיפת מוח. כל היום הם
שומעים דרשות שלו, שצריך להרוג את כל
הכופרים. ומי זה הכופרים?

מחמוד

מי?

רוכל

בדיוק. אתה לא מבין, אתה לא מבין, תקשיב
לי טוב – אתה לא יכול לעשות שלום עם
פנאטים. תנסה את זה, משהו חדש מתירס.

מחמוד

אין סיכוי. מגדלים אותם לשנוא אותנו מהרחם
(טועם) לא, זה מתקתק לי.

רוכל

תראה איזה יפה אני ואתה חיים ביחד. אני
מלווה לך בריבית, אתה עוזר לי עם האלגברה
5 יחידות, אבל החיות האלה....

מחמוד

(מוציא צלב) קניתי כזה, אומרים מרחיק אותם.

רוכל

זה מביא אותם, נראה לי.

מחמוד

סעמוק ערס.

רוכל

אין מה לעשות, כולם ליברליים עד שכל הרחוב
עוגבים ושווארמיות.

מחמוד

שווארמיות זה אנחנו.

עוברת צליינית עם עגלת תינוק.

צליינית

Hello!

מחמוד

(על התינוק) Hello! קוציקו! מי מתוקי!?

רוכל

.What a cute

חולפת.

רוכל

הנה עוד רוצח נולד. זה מה שנקרא הנשק
הדמוגרפי

מחמוד

תינוקות מכוערים יש להם שזה למות

רוכל

תקשיב לי טוב. מצטער להיות פאסימי מחמוד,
אבל זה גורלנו.

מחמוד

כן.

רוכל

לנצח לחיות על חרבנו, אנחנו ואתם, נגד
הנוצרים.

מחמוד

אין מה לעשות, לנצח אני אלחם להגן על
הבית שלי פה.

רוכל

הבית שלי, גם.

מחמוד

מה זה?

רוכל

שלי, שלך, הבית גם שלי. כאילו..

מחמוד

אה בניסוח יעני..

רוכל

כן, לא, סתם אני אומר, סמנטיקה..

מחמוד

לא, ברור, בית שלנו. גם שלי, גם שלך

רוכל

ברור

מחמוד

ברור

רוכל

עזוב, הערה מיותרת לעכשיו

המשך הדיאלוג מוחלש על דברי קריין

קריין VO

הצלבנים לבסוף כבשו את ירושלים, טבח
באוכלוסייה היהודית והמוסלמית שבה, בזזו
את אוצרותיה, וייסדו את ממלכת ירושלים

מחמוד

בית של שנינו זה ברור. אין מה לרדת
לפרטים, העיקר להיפטר מהמשוגעים.

רוכל

בדיוק, אחר כך בינינו נסתדר.

ירמיהו ויחזקאל

תסריטאים: משה מלכה / ניר ברגר

1. חוץ. חורבות ירושלים. יום

כתובית: ירושלים, 586 לפנה"ס. ירמיהו יושב על גבעה בתנוחה שבה הוא מצוייר בקפלה הסיסטינית. מסביב אש, פיצוצים וקולות מלחמה. הוא בוכה. אל הגבעה מטפס יחזקאל (נראה כמו בניסיון דל טורו ב"פחד ותיעוב בלאס וגאס". כרס וחולצה פתוחה, שיער מבולגן וכו').

יחזקאל

ירמיהו!!! אחייה

ירמיהו

(בבכי) יחזקאל... תראה מה הם עשו לבית המקדש...

יחזקאל

אחייה!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!...!!! בול כמו שניבאנו! חורבן בתוך פרצוף שלהם! אחי אנחנו נביאים הצגה (מרים יד) כף?!

ירמיהו

מה כף?! מה אתה מבסוט?!

יחזקאל

אחייה קלוט את הצבעים, השמיים דפוקים!!!
תראה את האש... אחי! אני הולך ללקק את האש. אתה בא איתי?

ירמיהו

אני לא מאמין שאתה דלוק עכשיו. נשבר לי הלב.

יחזקאל

אתה מדבר?! כל הסטאש שלי עכשיו עולה באש!

ירמיהו

איזה סטאש?

יחזקאל

לשכת הגזית – אתה נכנס – מולך השכינה.
מימין, סופר ארבע לבנים מהקיר, לוחץ על הרופפת – טאח!! – מגירות – UPPERים,
DOWNERים, פטריות, חשיש מואבי, חשיש מצרי, אחי – דברים שאין באמסטרדם.

ירמיהו

מה זה אמסטרדם.

יחזקאל

אה, סורי, יש מצב זה עיר מהעתיד. חזיתי אותה כשעירבבתי פטריות עם גאודה.

ירמיהו

אמרתי להם בפירוש – הבבלים יבואו, החומות יפלו, בית המקדש יישרף... אחד לאחד. למה הם אף פעם לא מקשיבים לי?

יחזקאל

אני יכול להגיד לך משהו בלי שתיעלב?

ירמיהו

מה?

יחזקאל

הסיבה שלא מקשיבים לך זה כי אתה מבאס ברמות של אונקולוג בצ'רנוביל.

ירמיהו

מי באיפה!?

יחזקאל

אה... סליחה, התפלק לי שוב עתיד... ראיתי את זה כשעירבבתי דאטורה עם מים כבדים. (שולף ג'ויינט ומציע) פייסל?

ירמיהו

באמת? אתה באמת הולך לעשות שאכטה בזמן שבית המקדש בוער?

יחזקאל

מה, חמשישי...

ירמיהו

לך תזדיין

יחזקאל

סתם צוחקים איתך, (מחזיר לכיס)... אונקולוג. בקיצור, אף אחד לא מקשיב לך כי אתה אומר את האמת ככה. דוך לפניכם. כמו מכתב מהבנק.

ירמיהו

גם בנק זה עיר בעתיד?

יחזקאל

לא, זה... אכלתי בולים... לא חשוב. בקיצור, ירמיהו, אנשים אוהבים שמבדרים אותם. אם תבדר אותם הם יאכלו כל חרא שתתן להם לא משנה כמה חרא החרא.

ירמיהו

אבל אני מדבר על דברים כואבים ומפחידים

יחזקאל

גם אליהו – אבל הבנזונה עושה קסמים! וגם אלישע – אבל יש לו פאקינג דוב! ילדים מתים על זה. תראה אותי – נבואות, קשות, נכון, אבל - עטוף בבלבלות של איואסקה! עצמות יבשות, מרכבות אש, חשמל, כרובים, מטרון שמטררון, עורב עם שלוש עיניים!! בידור, אחי. חוויה, אוירה, אנשים יפים.

ירמיהו

אז מה, אני צריך עכשיו לשרוף את המוח מסמים, להפוך לזומבי מטומטם כדי שיאמינו לי?

יחזקאל

לא לא, אחי, זה שלי. גם הדילר שלי סופר פרנואיד, הוא לא יכניס עוד לקוח.

ירמיהו

אז מה אתה מציע?

יחזקאל

לא יודע, תמצא קטע משלך... מה אתה עוד יודע לעשות חוץ מלבאס?

ירמיהו

מממ... אני אוהב אוריגמי (שולף נייר מכווצ'ץ' ומציג לו)

יחזקאל

מה זה?

ירמיהו

ברבור.

יחזקאל

אתה לא אוהב אוריגמי.

יחזקאל מעיף לו את זה מהיד.

יחזקאל

אני יודע!

ירמיהו

מה

יחזקאל

אין לנו מצחיק. תעשה מצחיק!

ירמיהו

מה זאת אומרת מצחיק?

יחזקאל

תכניס בדיחות, אחי, קח את הנבואה היאבשה
שלך ותפנצ'ץ!

ירמיהו

בדיחות? נו הגזמת, לא מתאים. אני מדבר על
דברים נוראיים, איך בדיחות?

יחזקאל

אתה רוצה להגיד דברים חשובים, אבל
האנשים – הם חוזרים הביתה אחרי יום
עבודה, הם פותחים את החלון, הם רוצים
שיצחיקו אותם! עזוב, אתה יודע מה... בוא
נצא לטיול קטן. (מושיט שתי ידיים) קח אחת
מהקרפדות האלה ותלקק לה את הגב.

ירמיהו

אחי – אין לך כלום ביד.

יחזקאל

אשכרה. טוב אז קח ביס מזה.

יחזקאל תולש קקטוס שנמצא שם, נותן לירמיהו חתיכה. הם לועסים

ירמיהו

אוקיי, סורי אני לא מרגיש כ..

ירמיהו לא מצליח להשלים את המשפט ומיד נשאב להזיה על רקע השיר של דילן
(The Man In Me). יחזקאל עף עם ידיים פרושות לצדדים, ירמיהו רכוב עליו. הם
עפים מעל מפת קלף מצויירת של ארץ ישראל המקראית.

ירמיהו

אעאעאעאעאעאע!!!!

יחזקאל

לה לה לה לה

ירמיהו

(מדבר) מה לה לה לה לה???

יחזקאל

לה לה לה לה...
מאז ומעולם,
זה עובר מדור לדור
העם הזה נבחר
לאכול כזה צינור
אבל תוסיף לזה נפיחה (סאונד פלוץ)
וגם חורבן – יהפוך לבדיחה

סאונד פלוץ שגורם ליחזקאל לצלול מטה, ירמיהו צוחק ואז צורח מפחד. קאט ל- מערכוני חוץ כלשהם. יחזקאל וירמיהו חוצים את הרקיע מעל הדמויות שמבחינות בהן ומתפלאות\מנופפות וכו'..

יחזקאל

הכוהנים הם רקובים,
המלכים הם עלובים,
אבל תן את זה בפאנץ',
הם יהרסו ת'תחתונים.
אם תצחיק את הקהל,
הוא ישכח כמה חרא הוא אכל.

ירמיהו

(מדבר) זה נכון, באמת אכלנו מלא חרא!

יחזקאל

או הו, רצח רבין זה פיפי
גם אינקויזיציה היא מצחיקה
לבנון – אני נשפכתי בסרט
שלא לדבר על השואההה

הם עוברים לגרין סקרין עם אנימציה טריפית סוריאליסטית מאחוריהם. ראשים מרחפים נכנסים ויוצאים מהמסך כ- CUT OUTים ושרים איתם – יוסף, רבין, גולדה, הרצל, דוד המלך, מיכל...

יחזקאל

אז תעטוף יפה בצחוקים
את כל מה שאיום
כמו סופגניה עם מוות
או קרם שניט עם פוגרום

ירמיהו

(מדבר) יש דבר כזה!?

יחזקאל

עוד מעט יגיע תורי וגם תורך
עוד מעט נהפוך לבדיחה.

שניהם נוחתים בחזרה אל המציאות.

שניהם

לה לה לה לה
לה לה לה לה
לה לה לה לה לה...

קאט ל –

ירמיהו עם עיניים עצומות, שוכב על יחזקאל ששוכב על הארץ.

ירמיהו

(מסטול מהתחת) לה לה לה לה לה לה לה....

יחזקאל

ירמי...ירמי...קום, קום הגענו ורטוב לי בגב

שניהם קמים ומתאוששים מהטריפ.

יחזקאל

נו הבנת?

ירמיהו

כן!! כן הבנתי הכל!! אוקיי קבל: מכירים את זה

ש... ש... כמה יהודים צריך כדי... אה...

להרכיב... באוטו הם נכנסים... אה...

מאפרה... אה... אוהבים היטלר!?

יחזקאל

מי זה היטלר?

ירמיהו

אה הוא בא לי בחזיון, הוא הולך ל...

יחזקאל

לא! בלי ספוילרים!

רבין ופרס שיר השלום

תסריטאית: ליאת שביט

1. חוץ. עיריית תל אביב. ערב

כתובית: נובמבר 1995 כיכר מלכי ישראל.
רבין מעשן לבד, מחזיק דף עם שיר, פרס נכנס.

רבין
(מתכוון שר לעצמו) לכן שירו שיר לשלום..

פרס

יצחק, מילה לי אליך.

רבין

אמרתי לך לעולם לא להפריע לי בזמן שאני מעשן.

פרס

אתה כל הזמן מעשן.

רבין

בדיוק.

פרס

ציפור קטנה לחשה באוזני שאתה מתכוון לשיר את שיר השלום לבדך.

רבין

יש צלפים על הגגות, הם יורידו אותה.

פרס

אל תתחכם, בוא נפתח דף חדש, מגיע לי לשיר את השיר בדיוק כמוך, השלום הזה הוא שלי.

רבין

תשיר עם חבר שלך איב מונטאן, הוא שם.

פרס

איפו?

רבין

בחיפו.

פרס

תן לי לשיר את השיר לצידך.

רבין

אין סיכוי. אתה זייפן בלתי נלאה.

פרס

ממילא ישמעו רק את הבת של יונתן גפן

רבין

זה בן, והוא לא עשה צבא כמוך.

פרס

הייתי ברכש!

רבין

רייכש שמייכש.

פרס

לא תחוש בנוכחותי, מירי אלוני תחצוץ ביננו.

רבין

אין מספיק מירי אלוני בעולם.

פרס

אני נשבע לך באימי הערבייה, אם תתן לי לשיר איתך אנחנו נפתח דף חדש, טבולה ראסה. לא אתמודד מולך לעולם לא אלכלך עליך ולא אומר בסוף המשפט הזה בשין קוף רייש.

רבין

הרי אתה לא תקבל לא כתשובה.

פרס

נכון. זה חזק ממני.

רבין

בסדר נו.. מה אתה רוצה?

פרס

תן לי לשיר את הבית הראשון, הרי אני יזמתי את תהליך השלום.

רבין

אני מבין שמחקת את פונדק ביילין ואורי סביר שעשו את כל העבודה

פרס

"איש אותם לא ישיב מבור תחתית אפל" - תן לי לשיר את זה לזכרם.

רבין

בבל"ט. אני אשיר את בור תחתית אפל כי רק אני הרמתי את המפלגה מהתחתית שאליה אתה הבאת אותה.

פרס

התחתית היחידה שאתה מכיר היא של ג'ק
דניאלס. גלו גלו גלו.

רבין

אתה אדם שפל וחסר מצפון

פרס

צודק. בוא נפתח דף חדש. תן לי לשיר את
הבית הבא, ולא אזכיר יותר לעולם את חיבתך
לטיפה המרה.

רבין

לא ולא. לא אוותר על "שאו עיניים בתקווה לא
דרך כוונות" אין לך מושג מה זה כוונות.

פרס

אני הייתי ברכש! רכשתי את הכוונות!

רבין

לזר.

פרס

אידיוט מצוי

רבין

חנפן

פרס

חולרע מטנריף!

רבין

מה זה?

פרס

לא יודע, אבל אני נחוש לומר את המילה
האחרונה.

רבין

טוב אני מותש, תשיר מה שאתה רוצה.

פרס

באמת?

רבין

כן, די ויתרתי, אני לא יכול לעשות שני תהליכי
שלום במקביל.

פרס

כן, גם לי נמאס לריב.

רבין

באמת?

פרס

קצת. בוא נפתח דף חדש. נלך לשיר יחדיו.

רבין

יש הרבה אנשים?

פרס

(רגש, לאט) המון יצחק, האזן לקולות, הקהל הנפלא הזה רוצה לראות אותנו יחד, אם נשים לרגע את הציניות בצד ונפתח דף חדש, עשינו משהו גדול. נסכנו תקווה בלב עם מיואש, שמע אותם צועקים יצחק, הם מאמינים שאתה ואני נביא להם את השלום!

רבין

אתה יודע לרגש. אתה יודע לעצבן, אבל אתה גם יודע לרגש.

פרס

תודה **(מושיט ידים לחיבוק, ברגש)** בוא נפתח דף חדש.

פרס בא לחבק אותנו, גם רבין מנסה, אבל זה יותר מדי מגושם, לא יוצא

פרס

יצחק. יש לי הרגשה טובה לגבי העצרת, ראיתי שלמטה במדרגות מחכה בחור תימני עם כיפה. אני חושב שהצ'חצ'חים סופסוף חוזרים אלינו.